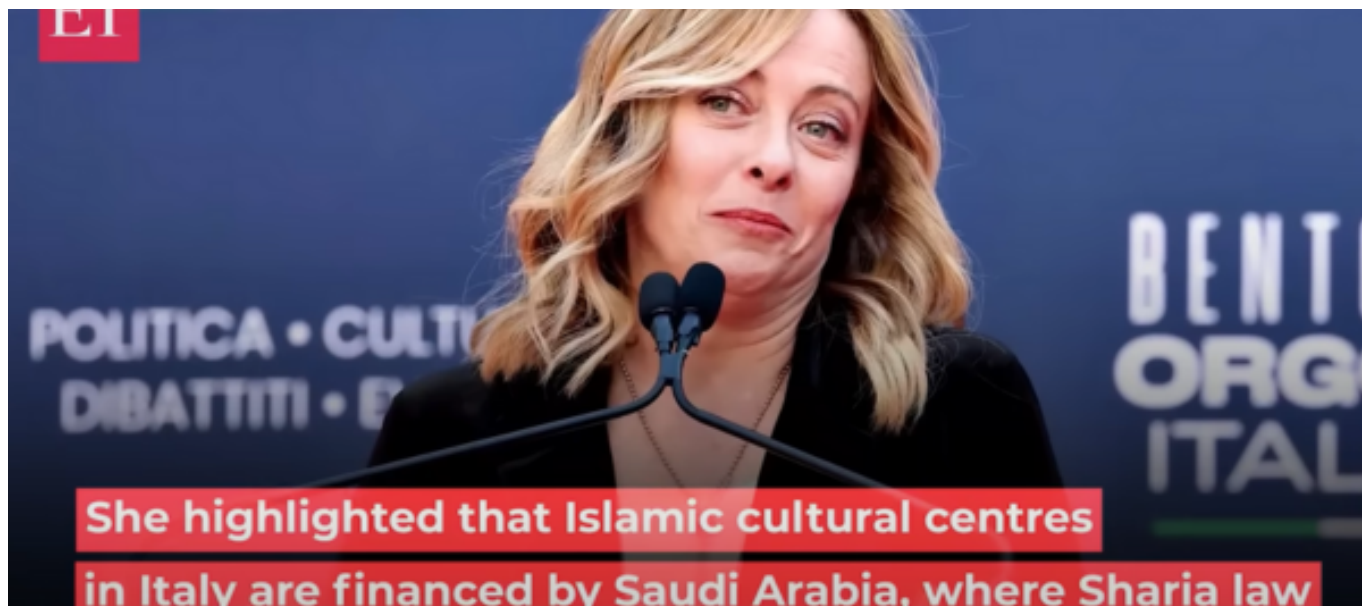

Niet alles lukt Meloni, maar ze is onverminderd populair

Posted on 17 januari 2024 by Willy Hemelrijk

De Italiaanse minister-president Giorgia Meloni zit nu ruim een jaar in het zadel. Haar rechtse partij Fratelli d'Italia ('Italiaanse broeders', de eerste woorden van het Italiaanse volkslied – daarmee is de nationalistische toon van haar partij ook meteen gezet) heeft eind oktober 2022 een centrumrechtse regering gevormd, onder andere met twee andere rechtse partijen, de Lega van Matteo Salvini en Forza Italia van de inmiddels overleden Berlusconi.

Nu Berlusconi er bij de Europese verkiezingen van komende zomer niet meer bij zal zijn, zullen de rechtse kaarten in Italië opnieuw geschud worden. Meloni is na haar eerste jaar als premier nog altijd heel populair. Ze overweegt zich kandidaat te stellen voor een zetel in het Europese parlement. Niet om die zetel daadwerkelijk in te nemen, zegt ze, maar om haar kiezers de kans te geven om hun goedkeuring voor haar beleid te uiten. De kans is groot dat haar partij bij die Europese verkiezingen nog verder zal groeien en dat Salvini's Lega geen gelijke tred zal kunnen houden. Dat kan nog een lastige campagne worden voor de twee coalitiegenoten.

Twee schandalen

De snelle groei van Meloni's Fratelli levert haar ook problemen op. Een partij vol nieuwe parlementariërs en bestuurders heeft altijd last van kinderziektes. Omtzigt, BBB en ook Wilders zullen Meloni's personeelsproblemen van afgelopen jaar wel met argusogen gevolgd hebben. Twee schandalen sprongen eruit en kregen in de Italiaanse pers veel aandacht. Een Kamerlid liet een sneltrein speciaal voor hem een tussenstop maken in een dorp waar hij toevallig zijn moest, maar dat niet in het spoorboekje stond.

En in de Nieuwjaarsnacht, twee weken geleden, had een ander Fratelli-Kamerlid, ene Emanuele Pozzolo, op een feest een pistool in zijn hand. Niemand weet hoe het nou precies gegaan is, maar een kogel uit dat pistool is in het been van een andere feestganger geëindigd. Pozzolo ontkende zelf geschoten te hebben en beriep zich op zijn parlementaire onschendbaarheid toen de politie hem op kruitresten wilde testen. Het slachtoffer liet aan de pers weten blij te zijn dat hij zelf die kogel had gevangen, want er liepen op dat feest ook kindertjes rond, onder wie zijn eigen kind.

Arme Meloni! Ze zou half december een persconferentie geven en alle moeilijke vragen over haar eerste regeringsjaar beantwoorden, maar ze werd ziek en moest de conferentie tot twee keer toe uitstellen. In de linkse pers werd haar al verweten dat ze schoolziek was en de journalisten ontweek, maar op 4 januari stond ze daar dan toch. En ja, toen kreeg ze natuurlijk vragen om haar oren over dat pistoolschot van haar partijgenoot, vier dagen eerder. Zonder Pozzolo's naam te noemen zei ze: 'Er heeft zich iemand onverantwoordelijk gedragen, zoveel is zeker, en wel de eigenaar van het pistool. Dat is onacceptabel.' Pozzolo wordt dan ook direct uit de partij gezet.

Veel vragen op de persconferentie gingen vanzelfsprekend over geld, over de staatsfinanciën. Meloni heeft belastingverlagingen beloofd voor wie minder dan 35.000 euro per jaar verdient. Maar haar linkse critici zien dat als populistisch, en vragen hoe zij een dergelijke aderlating wil bekostigen. 'Door te bezuinigen op de overheidsuitgaven', zegt Meloni onverfroren.

Geen vriend van Poetin

Uit de diepe zakken van de EU komt de komende tijd nog een hoop coronageld naar Italië toe. Ook de EU eist dat Italië dan wel eerst bezuinigt. Meloni doet haar best. Maar door die belastingverlaging zal haar begroting nu pas in 2026 aan de EU-eisen voldoen.

Haar euro-sceptische houding heeft ze na de verkiezingen in 2022 flink afgezwakt. En ze is, anders dan de andere rechtse partijen in Italië, geen vriend van Poetin. Ze kiest in dit conflict de zijde van de EU en steunt Oekraïne.

Instroom asielzoekers niet verminderd

Eén verkiezingsbelofte heeft Meloni in het geheel niet kunnen inlossen: ze zou de instroom van asielzoekers afkappen. Dat is bepaald niet gelukt. Ze heeft voortvarend onderhandeld met de president van Tunesië, het land waar de asielzoekers in hun bootjes van wal steken op weg naar het zuidelijkste Italiaanse eiland Lampedusa. Ze heeft samen met Mark Rutte aan die Tunesische president veel geld beloofd als hij de vluchtelingen in zijn land opvangt.

Maar het wil niet vlotten. In 2023 zijn er vanuit Noord-Afrika 261.000 asielzoekers Europa binnengekomen, vrijwel allemaal via Italië. En de EU dringt erop aan dat Italië asielzoekers terugneemt die via Italië in andere Europese landen terecht zijn gekomen. Zo moet het immers van het Dublin-akkoord.

Meloni vindt dat kissebissen over herverdeling en geschuif met asielzoekers niets bijdraagt aan de oplossing van het immigratieprobleem. Ze is enthousiast over het Piano Mattei. Dat is een plan voor gasbuizen en elektriciteitskabels tussen de Afrikaanse kust en Italië, waardoor Italië een intercontinentaal energieknooppunt zou worden en Afrika economisch zou opbloeien.

Daardoor zou in één moeite door ook de groeiende vluchtelingenstroom opdrogen. Een jaar is kort natuurlijk, maar op de vraag tijdens de persconferentie van 4 januari hoe het nu met dat Piano Mattei stond, antwoordde Meloni dat Europese samenwerking heel belangrijk is en dat als Italië straks voorzitter is van de G7 – want dat gaat deze zomer gebeuren – de focus op Afrika zal komen te liggen.

Draagmoederschap verboden

We wachten het af. Eén onderwerp heeft Meloni wel snel ter hand genomen. Ze is erg van familie- en gezinszaken. Daar schort het in Italië aan twee kanten aan. Italianen krijgen geen kinderen meer, althans heel weinig kinderen – de Italiaanse bevolking vergrijsd in hoog tempo. Nu wil Meloni bonussen geven aan vrouwen die meer dan twee kinderen krijgen: gratis kinderopvang, belastingvoordeel, dat soort dingen.

Aan de andere kant heb je ook mensen die graag kinderen willen maar ze niet langs natuurlijke weg kunnen krijgen, zoals homostellen. Die zet Meloni nu juist de voet dwars. Ze heeft draagmoederschap verboden en de gemeentes mogen voortaan, en ook met terugwerkende kracht, voor elk kind maar één moeder en één vader registreren op de geboorteakte. Homostellen met kinderen overwegen nu emigratie.

[**Willy Hemelrijk**](#) schrijft regelmatig over Italië in **Wynia's Week**. Ze is ook vertaalster.

De **donateurs maken Wynia's Week**. U zorgt er als donateur voor dat ons onafhankelijke magazine twee keer per week en 104 keer per jaar kan verschijnen. Doneren kan op verschillende manieren, kijk [**HIER**](#). **Hartelijk dank!**